

B 847/88

avd. 13

alet. bil. 56-100

01 Polisdistrikt*

Stockholm

02 Arbetsenhet*
RK-A2

03 Upprättad av*

Krinsp L Gustavsson

09 Strukt med vilket uppgiften bör samman*

Mordet på Olof Palme

STOCKHOLMS TINGSRÄTT

Avd 13

HEMLIG enligt 5 kap 1 §
sekretesslagen (1980:100)

1989-02-01

telefon*

STOCKHOLMS TINGSRÄTT

Avd 13

1989-02-01

Akt 1989-02-01

Aktbil 07

SPANINGSUPPSLAG

i grövre brottmål

04 Fortsätt-
ningsblad

05

06 Förhørsprot

Uppgiftslämnare (teckensätt och förnamn)

06

Promemoria

Utskriftsdatum

881227/GT

Sid nr

07 Avsnitt

08 Löpande nr

KD 10721-1

Protokoll fört vid vittnesförhör med assistent MALM, Sigrid Lovisa f. 250211-2440.

Boende Holmbodavägen 17, 191 77 Sollentuna,
tfn: 754 09 27.

Arbetsplats: Skogsindustrier, Villagatan 1,
114 32 Stockholm, tfn: 789 29 47.

Förhöret hållet tisdagen den 27 december
1988 med början klockan 13.00.

Förhöret hållet i Malms bostad på Holmboda-
vägen 17 i Sollentuna.

Förhørsledare: Krinsp Lennart Gustavsson

Förhörsvittne: Krinsp Tuve Johansson

Inledning

Malm är delgiven att hon skall höras upplysningsvis gällande de uppgifter som hon telefonledes har lämnat till RK-A2, daterat den 20 december 1988.

Fru Malm berättar att hon under 1988, vid väldigt många tillfällen har åkt pendeltåget till och från stationen Rotebro. Vid ett flertal tillfällen, fru Malm säger ungefär tio till tjugo gånger, har hon lagt märke till en man som hon har sett på perrongen på stationen i Rotebro. Malm har lagt märke till den här mannen p.g.a att han avviker från andra människor. Mannen har vid samtliga tillfällen varit ensam och då varit berusad. Malm har sett mannen vid olika tillfällen då hon kommit till pendeltåget och även när hon har åkt därifrån.

Vid de tillfällen när hon har sett mannen så har det varit i anslutning till stationen på Rotebro och företrädesvis då på perrongen.

Malm säger att hon lägger märke till den här mannen därför att han går oharmoniskt och väcker uppmärksamhet med sin gångstil. Malm säger att de gånger som hon har sett mannen ifråga, så har personen varit påverkad. Hon kan dock inte säga om det varit av alkohol eller någon annan drog.

Malm berättar att någon gång i slutet av september 1988, troligtvis en tisdag eller torsdagkväll vid 20-21.00 tiden, åkte hon pendeltåget från centrala Stockholm ut till stationen Rotebro.

När hon kliver av tåget upptäcker hon att framför henne på perrongen går det en man. Malm säger att hon igenkänner mannen direkt, så som varande den som hon sett vid tidigare tillfällen på perrongen under 1988. Malm säger att hon lägger direkt märke till att det är den här mannen, p.g.a att han går "oharmoniskt" och väcker uppmärksamhet med sin gångstil. Hon kan även konstatera att mannen ifråga är påverkad. Malm säger att hon gör den bedömningen att personen ifråga var berusad av alkohol. Malm konstaterar också vid tillfället att det inte finns några andra på perrongen. Följden blev att Malm går bakom den här mannen mot utgången. Malm säger att hon går ganska nära mannen.

Malm säger att hon befinner sig cirka 1 ½ meter eller nånting i dess närhet från mannen. Malm berättar att hon fick den uppfattningen att mannen ifråga visste att hon gick bakom honom. Det är när han ska gå ut genom dörrarna till pendeltågsstationen så väljer han den högra, men den dörren var för tillfället stängd. Mannen brusar därför upp och blir arg och förbannad.

Vi övergår nu till konferensförhör.

F: Ska du försöka dra dig till minnes vad han exakt säger?

M: Ja, det är detta jag har försökt...Då ska han gå ut genom dörrarna där och han håller på och väljer vilken dörr och den till höger går inte, och till sist så hamnar han i mittendörren där och han är förbannad och arg och så säger han då; jävla Olof Palme och... om det är det att han säger att jag tycker det är bra att Palme är död eller; jag tycker det är bra att Palme är skjuten eller om han säger; jag har skjutit honom och jag ångrar ingenting eller om han säger så här; man ska ingenting ångra och vore han inte skjuten så skulle han skjutas en gång till. Men mitt vittnesmål är ju väldigt osäkert i och med att jag inte kan veta substantivet där; jag eller man. För går han

den babblar om sig själv att han ingenting ångrar eller att man ska ingenting ångra att han är skjuten och vore han inte död så skulle han skjutas en gång till. Det är ju detta som är det viktiga och därför har jag inte gått till polisen och kunde inte koppla ihop den här människan med 41-åringen.

F: Men de här två alternativen som du ger, det är något av dem han har sagt?

M: Ja, antingen jag eller man. Det är ju detta, det stora viktiga handlar om.

F: Ja visst.

M: Det andra är ju värdelöst.

M: Var det allt han sa eller kom det mera?

M: Ja, sen var det ju ordet ångra. Det kan jag svära på, men det är ju också värdelöst i och med att han säger att jag ångrar ingenting än om han säger man ska ingenting ångra att han är skjuten, Olof Palme, och man ska skjuta honom en gång till om han inte vore död. Och det är så fasansfullt att höra honom säga det här i och med att jag tyckte mycket om Olof Palme och är själv socialdemokrat och då blir jag verkligen rädd, så då stannar jag kvar lite grann på perrongen så att han får vingla ner för trappan och så tänker jag så här, vad är detta för nånting. Varför säger han så här, varför. I mig själv så konstaterar jag då bara att han är helt galen. Och det finns inte en tanke i mitt huvud att jag kan koppla det till att det skulle eventuellt kunna vara han. Det existerar inte för mig och denna ologik är väldigt konstig för mig för jag tycker att jag kan tänka logiskt.

F: Var det något mera som han sa. Nånting annat?

M: Nej.

F: Det är det som du har relaterat här?

M: Ja.

F: Det är vad du hörde?

M: Ja. Han pratade bara om Palme, om att skjuta, om att ångra och att man skulle skjuta honom en gång till, det är detta han håller på med och det är ju detta som är så kusligt när man kommer av ett tåg och går där på kvällen, men denna man som är så pass besynnerlig och börjar prata om Olof Palme på kvällen.

F: Det var inga andra som hörde det?

M: Nej. Tyvärr.

Malm berättar att efter det att mannen har sagt detta så fortsätter han förbi biljettluckan på Rotebrostationen och försvinner ut. Malm säger att hon inte såg vart mannen tog vägen. Malm säger att hon blev uppskärpad och frågade sig själv vid tillfället; vad är det för galenskaper, varför säger han så där. Malm ser ingenting mer av mannen, som plötsligt har försvunnit.

Malm fortsätter själv hem till sin bostad.

Malm beskriver mannen såsom följande:

Cirka 180 cm lång, ser yngre ut än 40 år. Har en ynglings kropp. Går med slängande armar. Mannen har smala höfter. Hög ansiktsfärg. Håret är mörkhårigt, självfäll, ovårdat och ruffsig, uppklippt i nacken och lite längre där fram. Mannen har smal hals.

Malm säger att hon inte observerat om mannen hade skägg eller mustasch. Mannen hade något framåtböjt huvud, en avspänd överkropp. För det mesta brukar mannen vara iklädd jeanskläder. Han går klädd som en yngling enligt Malm. Malm beskriver mannens gång såsom vara oharmonisk och yvig i sidled. Vid aktuella tillfället i september, säger sig Malm, inte komma ihåg vad mannen ifråga hade för kläder. Hon har dock den minnesbilden att mannen bar mörka kläder. Mannen har ingen direkt dialekt. Malm säger att hon skulle igenkänna honom om hon såg honom igen.

Malm tillfrågas om hon har iakttagit mannen ifråga nån gång efter händelsen i september 1988. På detta svarar Malm att hon har sett mannen en eller två gånger och då också på pendeltågsstationen i Rotebro.

Vid dessa två tillfällen så har Malm bara sett mannen. Hon har inte hört om han har sagt någonting.

